

پیامبر اعظم
صلوات الله علیه و آله و سلم

دانش طلبی و علم آموزی بر هر فرد مسلمان لازم و ضروری است.

آداب و اخلاق پژوهش

هدف اصلی نظام های حوزوی رسیدن به کمال واقعی و حقیقی است. پارسایی و رعایت باید ها و نباید ها نقش بسزایی را در رسیدن انسان به این کمال دارد. هر انسانی به حکم انسان بودن و نیز به حکم هدفمند بودن، نیازمند دانستن اصولی است که پرداختن به باید ها و نپرداختن به نباید ها را برای او ترسیم و مشخص سازد. افزون بر این انسان پژوهشگر دارای وظیفه خاصی است. پژوهشگر به دنبال کشف حقیقت است و حقیقت نقطه کمال اوست.

و متعهد است که با تکا به توانمندی و روحیه پرسشگری خود نسبت به کشف حقیقت و انتشار صادقانه آن بپردازد. بی تردید داشتن نظام ارزشی و پایبندی به اصول اخلاقی، او را در انتخاب موضوع تحقیق و در روند تحقیق و نیز در تشخیص بهتر و صائب تر به او کمک میکند.

ویژگیهای فردی پژوهشگر

۱. صداقت

پژوهشگر باید یافته های پژوهشی اش را به طور کامل و شفاف در اختیار جامعه علمی قرار دهد تا با دقت مورد نقد و تبادل قرار گیرد. نمونه ای از صداقت یک پژوهشگر:

-ارائه انعکاس کار پژوهش؛

-ذکر دقیق منابعی که در طول مدت پژوهش از آنها استفاده شده و حاصل تلاشها و اندیشه های دیگرانند؛

-قدردانی از حامیان مادی و معنوی پژوهش؛

-گزارش محدودیت های پژوهش

۲. بی طرفی:

پژوهشگر موظف است که تحلیل ها و گزارشهای پژوهشی اش را بی طرفانه، بدون دخالت دادن پیش فرض ها و تمایلات خود و دیگران ارائه دهد.

۳. امانت داری:

پژوهشگر موظف است از تمامی منابع و ابزارهایی که برای پژوهش در اختیار دارد به نحو احسن نگهداری نماید و همچنین حق مالکیت فکری در برخورداری از اطلاعات به دست آمده را رعایت کند.

۴. شهادت و پایبندی به جستجوی حقیقت

پژوهشگر موظف است نتایج واقعی پژوهش را بدون ترس و تاثیر از فشارها و جهت گیریهایی که او را فرا گرفته است، ارائه نماید.

۵. مشورت، نقد پذیری و رهیافت نقادانه

پژوهشگر موظف است از کارها و نظرات دیگران استفاده نماید، از خود محوری پرهیز کند و ضمن ارج نهادن به نقدها، از عجب و غرور و نابرابری دوری نماید.

۶. پایبندی به عنصر زمان (موعد مقرر)

پژوهشگر موظف است نتایج پژوهش خود را در موعد مقرر، ارسال نماید

واحد پژوهش -

وزه علمیه زهراآیه سلام الله علیها نجف آباد

خرداد 1399

منابع

خالقی ، نرگس (۱۳۸۷) اخلاق پژوهش ، سال سوم ، شماره ۲

۱. شریفی، احمد حسین، (۱۳۸۸) اخلاق پژوهشگران؛ بحثی در باره نقش پارسایی در پژوهش
۲. فرامرز قراملکی ، احد (۱۳۸۳) خاستگاه اخلاق پژوهش ، دوره جدید ، شماره ۳.

۷. پرهیز از سرقت علمی

سرقت علمی ، شامل اقتباس نزدیک افکار و الفاظ نویسنده دیگر ، تناظر یگ به یک در بیان اندیشه ها و شباهتهای ساختاری در نوشتار یا انتساب ایده ها، نتیجه ها یا کلمه های دیگران به خود، بدون ارجاع مناسب است.

۸. پرهیز از اجاره علمی

منظور از اجاره علمی این است که پژوهشگر به جای آنکه خود به انجام پژوهش بپردازد ، افرادی را برای این منظور به کار گیرد و خودش در فعالیتهای پژوهشی چندان فعالیت نکند، سپس ، بعد از تحویل کار ، با دخل و تصرف اندکی در پژوهش صورت گرفته ، آن را با نام خود منتشر نماید.